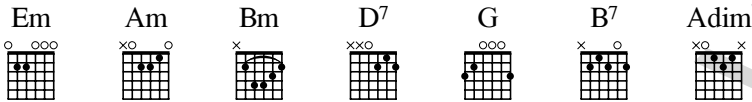

HAI MƯƠI NĂM

Phan Văn Hưng - Nam Dao

Hai mươi năm Đàn trẻ thơ nay đã lớn
Hai mươi năm Những người đi đã về bến
Hai mươi năm Những nụ hoa cho người hái
Hai mươi năm Triệu người đi trong cuộc sống

Và chàng trai nay đã già Những người xưa đã nằm xuống
Một vùng quê hương không còn Những người điên trong ngục khám
Những thể xác cho ai đây Một thầy cô trong nhà chứa
Mà thể xác như không hồn Triệu người lao trong cùng khổn

Và rừng núi đã héo nhoà Hai mươi năm
Một đoàn quân trong khách sạn Hai mươi năm
Gặp trò xưa bỗng khóc oà Hai mươi năm
Và buồn vui như bao lần Hai mươi năm

Người cụt chân trên hè phố Kẻ quyền uy trong căn nhà
Nhiều kẻ gian trong làng xóm Người hiền khô mang gông cùm
Người còn tâm hay còn trí Lòng sục sôi như vỡ bờ
Người hiền lương dầu còn sống Phải cật lụng trong thiên đường

Am Em

Người nằm rên trong hộ xá Là người sáng hay đã lò
 Kẻ mộng du lên bạo chúa Người ngồi khóc trên sân chùa
 Đàn lạc giấy đã bỏ xó Còn vọng nghe tiếng nức nở
 Những vết nhăn trên vầng trán Và hòn than nung trong lòng

Bm Em Bm

Người bỏ thầy nơi trũng dương Mộng nhỏ neo trên sóng gầm
 Người hùng xưa nay giàu sang Một thằng bé đứng trần trường
 Người chạy quanh theo thời thế Ruồi nhặng xanh bu lối về
 Người còn yêu hay còn nhớ Phải vượt qua những bến bờ

Em Am D7 G

Những hồn ma sau hàng kềm Những con mắt sâu trùng trùng
 Nhìn người qua buôn và bán Kẻ gian ác đi nghênh ngang
 Mẹ lặng im bên mồ đá Nào có biết gió thu qua?
 Phải tìm sâu trong hồn nước Những thói thúc những mong chờ

B7 Em B7

Người nằm chết trên núi sông Người đào sán trên ruộng đồng
 Người già nua có nhớ không Hay đã quên những mối tình
 Một người đi trong đám ma Mặc người vui trong xa hoa
 Người còn tha thiết núi sông Thì sẽ thấy cơn mưa nguồn

Em Am Adim Em

Người lặn lội vẫn đi tìm Bao con đường dấu quê hương
 Người đập đá trên nông trường Trơ lưng còm cõi gió sương
 Người tù tội trước quan toà Chỉ gục đầu giấc mơ xa!
 Người lặn lội vẫn đi tìm Sẽ thấy đường dấu quê hương!